

Motion

1975/76: 560

av fru Ekholm-Frank och fru Sandéhn

om skyldighet för läkare att utfärda dödsbevis på svenska språket

När en person avlidit skall dödsorsaken fastställas av läkare som utfärdar dödsbevis. Detta bevis skall lämnas till pastorsämbetet. Gravsättning eller eldbegängelse får inte ske förrän dödsbevis har avlämnats.

Bestämmelser om dödsbevis finns intagna i begravningskungörelsen. De kompletteras av socialstyrelsens cirkulär (MF 1971:24) med råd och anvisningar angående dödsbevis. Socialstyrelsen har också fastställt den blankett som skall användas vid utfärdandet av dödsbevis.

Varken begravningskungörelsen eller socialstyrelsens cirkulär ger föreskrifter om vilket språk som skall användas när dödsbevis utfärdas. Däremot har styrelsen på den nyssnämnda blanketten anvisat att dödsorsaksdiagnosen skall anges på latin eller svenska.

Dödsbeviset innebär i och för sig att de efterlevande till den avlidne får besked om dödsorsaken. Ofta uppstår emellertid svårigheter för de efterlevande att tolka bevisets innehåll, därför att läkaren föredragit att ange diagnosen med latinsk terminologi. Detta kan inte anses tillfredsställande. Det måste tvärtom vara ett berättigat krav att de efterlevande får ett begripligt besked om orsaken till en anhörigs död. Dödsfallsdiagnosen bör därför skrivas på svenska, eventuellt – om så behövs – kompletterad med tillämpliga latinska termer.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen begära initiativ som syftar till att skyldighet införs för läkare att utfärda dödsbevis på svenska språket.

Stockholm den 22 januari 1976

INGALILL EKHOLM-FRANK (s) MARGIT SANDÉHN (s)